

สถานการณ์การเกยตื้นของเต่าทะเลบริเวณอ่าวไทยตอนล่างตั้งแต่ปี พ.ศ.2560- 2563

THE SITUATION OF SEA TURTLES STRANDING IN THE LOWER GULF OF THAILAND FROM 2017 – 2021

พรทิภา ฮาร์ดวิสเซ¹, ราตรี สุขสุวรรณ¹, ไพโรจน์ ช่อวงวงศ์¹, ณรงค์ สอเหลบ¹, ศรัณย์ พูนณรงค์¹

Pornthipa Hardwises¹, Ratre Sukswan¹, Piroj Chouyong¹, Narong Soreb¹, Saran Phunnarong¹

¹ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่าง 158 หมู่ 8 ต.พะวง อ.เมือง จ.สงขลา 90100

บทคัดย่อ

ในปี 2560 - 2563 ศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่างได้ดำเนินการชันสูตรซากเบื้องต้นและตรวจวินิจฉัยรักษาเต่าทะเลเกยตื้นตายและมีชีวิตบริเวณอ่าวไทยตอนล่าง ทั้งหมดจำนวน 128 ตัว แบ่งเป็น เต่าทะเลเกยตื้นมีชีวิตจำนวน 78 ตัว เต่าทะเลเกยตื้นตายจำนวน 50 ตัว พบเต่าทะเลเกยตื้นมากที่สุดที่พื้นที่จังหวัดสงขลา จำนวน 116 ตัว (ร้อยละ 90) พื้นที่จังหวัดปัตตานี จำนวน 6 ตัว (ร้อยละ 5) และจังหวัดนราธิวาสจำนวน 6 ตัว (ร้อยละ 5) เต่าที่พบเกยตื้นมากที่สุดคือเต่าตนุ จำนวน 101 ตัว (ร้อยละ 79) รองลงมาเป็นเต่ากระ เต่าหญ้าพบเกยตื้นจำนวน 18 ตัว (ร้อยละ 14) และจำนวน 3 ตัว (ร้อยละ 2) ตามลำดับ เต่าไม่ทราบชนิดจำนวน 6 ตัว (ร้อยละ 5) จากการศึกษสาเหตุการเกยตื้นของเต่าทะเล พบว่าเกิดจากผลกระทบขยะจำนวน 52 ตัว (ร้อยละ 41) ติดเครื่องมือประมงจำนวน 26 ตัว (ร้อยละ 20) ป่วยจำนวน 12 ตัว (ร้อยละ 9) และไม่สามารถระบุสาเหตุการเกยตื้นได้จำนวน 38 ตัว (ร้อยละ 30) เนื่องจากคุณภาพซากที่ไม่ดี ซากเน่าเปื่อย ซากอุปกรณ์เครื่องมือในการตรวจวินิจฉัยซึ่งเป็นข้อจำกัดในการหาสาเหตุของการเกยตื้น ดังนั้นจึงควรนำวิธีการวินิจฉัยที่จำเพาะเจาะจงมาใช้ เช่น การตรวจทางจุลพยาธิวิทยาและเทคนิคทางโมเลกุลชีววิทยา เพื่อให้ได้ผลการวินิจฉัยสาเหตุการเกยตื้นที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และยังสามารถนำไปใช้ในการประเมินสถานการณ์การเฝ้าระวังโรคในกลุ่มประชากรของเต่าทะเลในธรรมชาติได้

คำสำคัญ : เต่าทะเล การเกยตื้น อ่าวไทยตอนล่าง

Abstract

One hundred and twenty-eight sea turtles stranding were performed autopsy, diagnosis and treatment by Marine and Coastal Resources Research and Development Center in Lower Gulf of Thailand in In 2017-2020. Seventy eight individuals were stranded alive, while fifty were dead along the lower Gulf of Thailand. 116 cases of stranding were found in Songkhla Province (90%), 6 turtles in Pattani (5%) and 6 turtles in Narathiwat (5%). The majority of stranding was green sea turtles at 101 turtles (79%), followed by Hawksbill turtles Olive Ridley turtles and unknown species at 8 turtles (14%), 3 turtles (2%), and 6 turtles (5%), respectively. The study result reveals 52 animals were affected by marine waste (41%), 26 turtles were bycatch (20%), 12 turtles were stranded from sickness (9%) and 38 turtles (30%) were unidentified the cause of stranding due to poor carcass quality. Decomposed carcass condition and lack of technical equipment are the main limits to identify the disease and cause of stranding. Therefore, more specific studies such as histopathological and molecular examination are suggested to be planned in order to achieve more definitive diagnosis and even disease surveillance among the population.

Keywords : sea turtles, sea turtles stranding, Lower Gulf of Thailand